

som skønnedes tvivlsomme med Hensyn til Muligheden for at imødekomme de vedkommende. Jeg finder ingen Anledning til her at redegøre for disse Principper med Hensyn til Opholdets Varighed her i Landet, Forskellen mellem Andragere af nordiske Nationer og andre, eventuel Virkning af modtagne Fattighjælp o. s. v. Alle disse Principper er det høje Tings Medlemmer fuldkommen bekendt. Jeg skal derfor indskrænke mig til at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie, idet jeg med Hensyn til alle Oplysninger, som man kan ønske angaaende de paa Lovforslaget opførte Personer, skal henvide til den indgaaende Betænkning, som er afgivet af det Udvalg, der har været nedsat i Landstinget til Behandling af Sagen. Man vil dér finde alle Oplysninger med Hensyn til Antallet af Personer, som er optaget, og dette Tals Forhold til det Antal, der paa tidligere Aars Indfødsretslove har opnaaet Indfødsret. Man vil finde Redegørelse for de forskellige Ansøgers Nationalitet og i det hele taget Oplysninger om alle Forhold, som er af Interesse ved Studiet af denne Sag. Jeg tror, at denne Betænkning, som sagt, vil give ærede Medlemmer alle ønskelige Oplysninger, og kan derfor indskrænke mig til at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie og til Vedtagelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Dækningsafgift til Sogne- og Amtskommuner.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6141; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 5939).

Sagen sattes til Forhandling.

Pinholt: I Loven om Skat til Kommunen af fast Ejendom findes der i § 23 en Bestemmelse, hvorefter København og Købstadkommunerne er berettigede til for de

offentlige Ejendomme, som er beliggende i Kommunerne, at faa paalignet en vis Dækningsafgift efter Forhandling med Indenrigsministeriet. Da man i Fjor vedtog Loven, havde man ikke Tanke for, at dette Forhold kunde faa nogen Betydning for Landkommunerne og Amtskommunerne, idet der jo staar i Lovens § 14, at kommunale og Statsejendomme, som ikke anvendes til Landbrug, Skovbrug eller til Udleje, skal være fritaget for Beskatning. Man havde ikke Tanke for, at den ene Kommune kunde eje Ejendomme i den anden, som kunde have nogen væsentlig skattemæssig Betydning eller kunde paaføre den anden Kommune nogen Udgift. Jeg tror, jeg tør sige, at der ikke for Udvalget eller for Rigsdagen forelaa noget Forhold, som gjorde, at man kunde nære Betænkelse ved at vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, det fik. Det har imidlertid vist sig, navnlig her i Københavns Omegn, at der har været ganske enkelte Kommuner, hvor det har virket uheldigt, og derfor mener man — og jeg tror fuldt ud med Rette —, at det er nødvendigt, at der skaffes Amts- og Sognekommunerne Ret til i deres Skattevedtægter med Indenrigsministeriets Approbation at faa vederlagt de Udgifter, de har i Anledning af en saadan kommunal Ejendom, som ligger indenfor deres Grænser. Det er det, som det lille Lovforslag, her er til Behandling, sigter til, og jeg skal for mit Vedkommende anbefale, at man gaar dertil. Vi har ikke noget Ønske om at faa Udvalg nedsat om dette Lovforslag, vi kan tage det, saaledes som det foreligger, men vi vil naturligvis heller ikke modsætte os, at der bliver nedsat et Udvalg.

Jeg finder det betimeligt, hvad der ogsaa er gjort opmærksom paa i Bemærkningerne til Lovforslaget, at Indenrigsministeriet skal fastsætte denne Dækningsafgift ogsaa under Hensyn til, hvad der hidtil er oppebaaret i Ejendomsskat af den paagældende faste Ejendom. Det er ikke dermed givet, at det absolut skal være det Beløb, men det siges altsaa, at Fastsættelsen af Afgiftens Størrelse skal ske under Hensyn dertil. Jeg tror, det vil være nødvendigt og rigtigt, at man vedtager dette Lovforslag. Derved afbødes en Ulempe, som er opstaaet for nogle ganske enkelte Kommuner.

Maa jeg sige, at naar man i sin Tid,